

ZAHVALA NADBISKUPSKOG BOGOSLOVNOG SJEMENIŠTA ŽUPAMA VARAŽDINSKE BISKUPIJE

„Izraz pažnje i susretljivosti jest dašak svježeg zraka u zagušenom prostoru svagdašnjice koji pritišće žalost i utučenost.“ (sv. Ivan Pavao II.)

Božja dobrota i ljepota koju prepoznajemo u njegovim darovima, koju u plodovima zemlje primamo i u raskoši jesenskih boja, okusa i mirisa doživljavamo, potiče nas na divljenje i zahvalnost, a osobito taj osjećaj u nama produbljuje dobrota ljudi koje susrećemo. I ove jeseni svojom velikodušnošću mnogi su me župljani Varaždinske biskupije zadužili da im u ime Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu i ovim putem izrazim najiskreniju zahvalnost. Naime, pojedine župe Varaždinske biskupije drže do dugogodišnje tradicije prikupljanja darova za bogoslovnu zajednicu kojoj oni mnogo znače, od kojih i živi. Stoga u NBS-u neizmjereno cijenimo pažnju i susretljivost svih obitelji čiji nas materijalni dar, kao i duhovna podrška, jača u ustrajnosti prema ispunjenju Božjih nauma i nadahnuća koja su nam upravljena, kako pojedinačno, tako i Crkvi kao zajednici vjernika.

Pažnju i susretljivost - koje sv. Ivan Pavao II. ističe i uspoređuje sa zrakom kao životnom potrebom - prepoznali smo u dobroti kojom su župljani župa BELICA, BIŠKUPEC, DRAŠKOVEC, JALŽABET, KOTORIBA, LUDBREG, MAČKOVEC, MALA SUBOTICA, MARTIJANEC, SVETI ĐURĐ, SVETI ILIJA, SVETI JURAJ NA BREGU i VIDOVEC dotaknuli naše svagdašnjice podarivši nam svoju brižnost. Voljeli bismo da u ovim riječima i oni prepoznaju odraz naše zahvalnosti koju im dugujemo za otvorenost i nesebičnost.

Njihova pružena ruka koja posreduje Božju ljubav izraz je daška svježine, blagodati Duha Svetoga koji, unatoč svakoj zagušenosti i utučenosti, posvećuje naš svijet. Svijet koji je ponekad grub i žalostan, u kojemu je ponekad živjeti teško, a služiti mukotrpno, koji nam često nije sklon jer u nedostatku iskrenosti i poštenja kopni njegova vjerodostojnost; ali taj svijet pruža nam priliku da zajedno rastemo prema Nebu koje nam je naklonjeno. Kako bismo na tom putu i u tom rastu uvidjeli da oko nas ipak ima mnogo više dobrote i ljepote, neophodni smo jedni drugima jer, kako kaže poslovice: „Svatko je samome sebi toliko težak da mora nasloniti ruku na nečije rame.“

Zahvalni smo što se mi možemo osloniti na župne zajednice koje su nam darovale dio sebe. Zahvalni smo za svaki žulj koji je priskrbio njihov dar i kaplju znoja koja je zalijevala njihovu dobru volju, za njihovo vrijeme i svaku riječ molitve koju su za nas posvetili, a osobito za zlato njihova srca u kojem je prepoznatljivo neizrecivo Božje milosrđe koje je potaknulo i sv. Bernarda da ispjeva stihove: „Govoriti je uzalud, badava peru sav je trud, tko kuša taj tek pravo zna što znači ljubav Gospodnja.“

U tom duhu, za obitelji darovatelja, za njihove svakodnevice i župne zajednice molimo da ih dobri Bog obilato nagradi, ponajprije svojim „milim društvom“, svojom blizinom jer „tko njega nađe, nađe raj“, kako u himnu pjevamo. Neka rana njegovog ramena, u kojoj se najjasnije očituje okrepljujući oslonac, u kojoj se najprisnije iskazuje neizmjerena ljubav i spasonosna odanost, bude najbliži potporanj sve bolje i radosnije sutrašnjice Božjega naroda. U Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu to molimo svake srijede spominjući se svojih dobročinitelja i zahvaljujući svetom misom za dar bližnjih.

Preporučamo se i nadalje u molitvenu i materijalnu podršku koja nas hrabri i potiče da svim vjernim dosadašnjim, a unaprijed i budućim novim darivateljima koje ovim putem pozivamo da se pridruže ovom hvalevrijednom običaju, uputimo riječ koja stoluje u našim srcima - najdostojniju riječ - HVALA!

Vlč. Ivica Cujzek